

[Ulrich.]

foretrækker nok at gaa ind i et saadant Brug. Jeg troede, det ærede Medlem var fra Landet og var Landmand og derfor var paa det rene med, at det i Øjeblikket kniber overordentlig stærkt for Landmændene at faa de unge Mennesker til Hjælp ved Arbejdet, som de trænger til. Jeg henviser det ærede Medlem til at gøre disse unge Mennesker opmærksom paa, at de kan faa lønnet Arbejde i bestaaende Landbrug, som giver langt mere end det, de kan opnaa ved selv at dyrke et lille Jordbrug. Det ærede Medlem ved sikkert, at der i Øjeblikket mangfoldige Steder bydes en Karl en Løn paa 600—700 Kr. for Sommerhalvaaret, men man kan ingen faa. De unge Mennesker vil ikke derud, fordi det ærede Medlem og det med ham samarbejdende Parti, det ærede Socialdemokrati, i Forening med Partiet Venstre vedtager Love her i Rigsdagen, hvorved der ydes Arbejdsløshedsunderstøttelse paa en saadan Maade, at de unge Mennesker fra Landet foretrækker at blive inde i Byen og nyde Understøttelse fremfor at søge Arbejde derude, hvor de hører hjemme.

Nej, der er saa sandelig Arbejde nok til disse Mennesker og Arbejde til en meget bedre Løn, end de kan opnaa ved at dyrke et Husmandsbrug, hvis de ellers skal svare Staten de Renter og Afdrag, som i Henhold til Loven er en Betingelse for at faa Laan. Men naar de undlader at svare disse Renter og Afdrag, ja, saa faar de en Statsgave, som de ganske simpelt spiser op. Men har Samfundet Raad til at foretage saadanne Foranstaltninger? Det er det store Spørgsmaal, vi her drøfter.

Saa siger det ærede Medlem, at Husmandsbruget har vist, at det i Øjeblikket kan klare sig bedre end de andre Former for Landbrug. Ja, men hvorfor? Fordi man herinde paa Rigsdagen har givet disse Husmænd et Levebrød fremfor andre Landmænd derigennem, at de kan producere Svin i forholdsviis meget større Udstrækning, end de andre Landmænd faar Lov til. Derfor er der Betingelser til Stede for, at disse Mennesker i Øjeblikket kan se lidt lysere paa Fremtiden, end de ellers vilde kunne, men det er paa Bekostning af alle de andre Landmænd. Og hvor længe bliver det ved at gaa? Hvor længe kan det ærede Medlem faa sine radikale Meningsfæller inden for Landbruget til at sanktionere, at der i stadig større og større Udstrækning skal ydes Hjælp til Husmandsbruget paa Gaardmandsbrugets Bekostning? Det er det store Spørgsmaal, som det ærede Medlem sikkert kom-

mer til at klare i kommende Dage med de Mennesker, som lejrer sig omkring ham.

Til den højtærede Minister vil jeg sige, at der aldeles ikke er nogen Uoverensstemmelse mellem det, jeg har fremsat i Betænkningen, og det, Partiets Repræsentanter i Landbokommissionen har fremsat. Mit Partis Repræsentanter i Landbokommissionen har henvist til, at den Jordudstyknings, der skal foregaa, udelukkende maa bære sig selv, maa hvile i det Beløb, som engang er aflejret til det mindre Landbrugs Fremme, nemlig Jordfondens Renter. Hvis den højtærede Minister vil finde andre Millioner afkastet i mine ærede Partifællers Forslag, kommer han sikkert til at lede længe. Dengang Jordfonden blev etableret, blev den etableret med den udtrykkelige Passus, at denne Fond skulde anvendes til det mindre Landbrugs Fremme. Jeg for min Person mener, at det i Øjeblikket vilde være mere fordelagtigt at anvende disse Penge til at lette de Statshusmænd, som ikke kan betale deres Renter og Afdrag, kvitte dem derfor. Det vilde sikkert være mere fordelagtigt end at oprette nye Brug, hvis Indehavere heller ikke vil kunne betale, hvad de skal, og som derfor kommer i Nød.

Den højtærede Minister mener, at dette Lovforslag ude omkring paa Landet vil blive modtaget med meget stor Begejstring. Ja, sikkert blandt de Mennesker, som intet har og intet har at tabe, men for hvem der pludselig bliver aabnet Adgang til at faa en Snes Tusind Kroner fra Statens Side at arbejde med; men jeg tror ikke, at de Mennesker, inden de gaar ind til dette, tænker nærmere over, at den Dag kommer, hvor de skal forrente og tilbagebetale disse Penge. Saa længe Statshusmændene kan blive fritaget for at betale Renter og Afdrag og leve paa Statens Bekostning, ja, saa længe gaar det; men hvor længe har Staten Penge at smide ud paa den Maade?

Niels Frederiksen: Det er i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fremsatte, at jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem og Tingets Medlemmer opmærksom paa, at jeg har aldrig bedt hverken om en eller to Næstformænd i Statens Jordløvsudvalg. Jeg har heller ikke Følelsen af, at jeg ikke har kunnet overkomme mit Arbejde som Embedsmand; men jeg finder, det er rimeligt, at der vælges en Næstformand i Jordløvsudvalget. I et Udvalg af den Beskaffenhed og med det Arbejde, det foretager, er det